

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 8Svk/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6021200292
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Babiaková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:6021200292.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Babiakovej (sudkyňa spravodajkyňa), zo sudkyne JUDr. Anity Filovej a sudcu JUDr. Rastislava Dluhoša, PhD. v právnej veci žalobcov: 1) J. U., nar. XX. Y. XXXX, bytom K. O. XXX, XXX XX J., 2) U. J. X., nar. X. H. XXXX, bytom F. R. č. XX, XXX XX F. R., 3) Z. U. U., nar. XX. H. XXXX, bytom XX. G. XXXX/XX, XXX XX . U. U., všetci žalobcovia právne zastúpení advokátom: Mgr. Dušan Oravec, so sídlom Laurinská 2, 811 01 Bratislava, IČO: 42 129 516, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Nám. Ľ. Štúra 1, 974 05 Banská Bystrica, za účasti ďalších účastníkov konania: 1) Z. R. T., nar. XX. H. XXXX, bytom F. R. XXX, XXX XX U. U., 2) Z. W. I., nar. X. G. XXXX, bytom Y. XXXX/XX, XXX XX U. U., 3) Z. J. K., R., nar. X. K. XXXX, bytom F. XX/XX, XXX XX T., 4) Poľovnícky ochranný spolok KOŠIAR, so sídlom Sládkovičova 25B, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 37 952 676, všetci ďalší účastníci právne zastúpení advokátom: JUDr. Daniel Janšo, so sídlom Horné záhrady 2, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 304 253, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. OU-BB-PLO2-2021/012520-2 zo dňa 10. mája 2021, o kasačnej sťažnosti žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 76 S 55/2021-282 zo dňa 24. novembra 2022, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
- II. Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.
- III. Ďalším účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Dňa 30. júla 2020 o 10:00 hod. sa v Penzióne U Vinca (Kremnička č. 16, 974 05 Banská Bystrica) malo uskutočniť zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov v spoločnom poľovnom revíre Ortúty (ďalej len „poľovný revír Ortúty“). Zhromaždenia sa mali zúčastniť vlastníci poľovných pozemkov poľovného revíru Ortúty (osobne alebo prostredníctvom zástupcov) s výmerou 1608,6848 ha, teda 58,7079 % celkovej výmery. Na zhromaždení vlastníci pomerom hlasov počítaných podľa výmery 57,6298 % (za) k 1,0781 % (proti; resp. po prepočítaní pomerom 57,4819 % k 1,3977 %) okrem iného schválili postúpenie užívania poľovného revíru Ortúty v prospech ďalšieho účastníka 4) písomnou zmluvou o užívaní a splnomocnenie pre ďalších účastníkov 1) až 3) zastupovať vlastníkov poľovných pozemkov poľovného revíru Ortúty podpísať s ďalším účastníkom 4) zmluvu o užívaní predmetného revíru. O tomto úkone bola dňa 14. decembra 2020 spísaná na notárskom úrade JUDr. Zory Belkovej, Na troskách 22, Banská Bystrica notárska zápisnica N 873/2020, NZ 51448/2020, NCRIs 52015/2020 (ďalej len „notárska zápisnica“). Prílohou notárskej zápisnice je listina prítomných na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov konanom dňa 30. júla 2020.

2. Dňa 26. apríla 2021 bola podpísaná zmluva o užívaní poľovného revíru Ortúty medzi vlastními poľovných pozemkov v poľovnom revíre Ortúty zastúpenými ďalšími účastníkmi konania 1) až 3) na jednej strane a ďalším účastníkom konania 4) na druhej strane (ďalej len „Zmluva“) podľa § 13 a nasl.

zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poľovníctve“).

3. Ďalší účastníci konania 1) až 3) listom doručeným žalovanému dňa 27. apríla 2021 požiadali žalovaného o evidenciu Zmluvy.

4. Žalovaný opatrením č. OU-BB-PLO2-2021/012520-2 zo dňa 10. mája 2021 (ďalej len „žalované opatrenie“ alebo „opatrenie žalovaného“) zaevidoval Zmluvu. Okrem iného žalovaný v opatrení uviedol, že po preskúmaní predložených splnomocnení a vytvoreného súhrnného prehľadu vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíre Ortúty potvrdil nadpolovičnú väčšinu tým, že na zhromaždení sa zúčastnilo 56,89 % vlastníkov a za hlasovalo 55,76 % vlastníkov.

II. Priebeh konania pred správnym súdom a jeho rozhodnutie

5. Proti opatreniu žalovaného podali žalobcovia správnu žalobu na Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „správny súd“) a žiadali, aby správny súd zrušil opatrenie žalovaného.

6. Žalobcovia v správnej žalobe namietali, že žalovaný zaevidoval Zmluvu k už zaniknutému poľovnému revíru. Dali do pozornosti, že poľovný revír Ortúty bol uznaný rozhodnutím Lesného úradu Banská Bystrica č. Poľov. 748/27/1995 zo dňa 5. septembra 1995 (ďalej len „rozhodnutie o uznaní poľovného revíru Ortúty“). Revír však následne zanikol v dôsledku právoplatnosti rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Banskej Bystrici č. 134/2006-V-5 zo dňa 22. septembra 2006, ktorým vznikol „Spoločný poľovný revír vlastníkov poľovných pozemkov Kremnička, Pršany a Malachov“ (ďalej len „rozhodnutie o spoločnom revíre“). V tomto smere poukázali žalobcovia na § 10 ods. 6 zákona o poľovníctve. Rozhodnutie o spoločnom revíre síce bolo na základe protestu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky rozhodnutím Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. j. 2010/00342 zo dňa 30. augusta 2010 (ďalej len „zrušujúce rozhodnutie“) zrušené, avšak žalobcovia zastávajú názor, že keďže žiadne ustanovenie zákona o poľovníctve neupravuje znovuoobnovenie zaniknutého revíru po zrušení rozhodnutia, ktorým zanikol, poľovný revír Ortúty sa následne neobnovil. Na danom území preto k dnešnému dňu nebol podľa ich názoru platne uznaný žiadny poľovný revír. Žalobcovia sa v rámci svojej argumentácie dovoľávali najmä aplikácie princípu právnej istoty a princípu právneho štátu, pričom tvrdili, že zrušenie nemôže mať účinky ex tunc iba ex nunc.

7. Podľa názoru žalobcov v predmetnej veci došlo aj k porušeniu princípu materiálnej pravdy. Dávajú do pozornosti, že v tomto prípade je nesporné, čo potvrdil aj žalovaný, že už neexistuje a nie je dostupný pôvodný administratívny spis ku konaniu, v ktorom bolo vydané rozhodnutie o uznaní poľovného revíru Ortúty z roku 1995. Keďže žalovaný nemal k dispozícii predmetný spis, ani nemohol riadne overiť zákonom vyžadované náležitosti a jeho opatrenie preto ani nemôže vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu.

8. Žalobcovia tiež namietali, že podľa rozhodnutia o uznaní poľovného revíru Ortúty mal tento revír v roku 1995 výmeru 2740,15 ha poľovných pozemkov. Medzičasom však došlo k nárastu nepoľovných plôch, čo vyplýva aj z Územného plánu mesta Banská Bystrica ako aj rozostavanosti v Banskej Bystrici. Malo ísť o pozemky medzi Malachovskou cestou (Stupy) a „Pršianskou terasou“ k časti mesta Banská Bystrica - Radvaň od cesty Rakytovce - Kremnička ku rieke Hron, čoho dôkazom mali byť aj pozemky o výmere 20,6022 ha vo vlastníctve obchodnej spoločnosti MBB a.s., (LV č. XXXX pre k. ú. N.).

9. Vo všeobecnosti žalobcovia namietali aj nezákonnosť poverení pri subjektoch uvedených v notárskej zápisnici a bez ďalšej argumentácie navrhli správne mu súdu zabezpečiť predloženie oprávňujúcich dokumentov.

10. S odkazom na protest Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z roku 2010 proti rozhodnutiu o spoločnom revíre žalobcovia argumentovali, že notárska zápisnica v predmetnej veci bola realizovaná na základe úkonov, ktorých zákonnosť bola spochybnená. Parafrázujúc argumentáciu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podľa žalobcov neboli dostatočne vyhodnotené vlastnícke vzťahy k poľovným pozemkom, nebola skúmaná oprávnenosť zastupovať vlastníkov poľovných pozemkov, nebola preukázaná oprávnenosť disponovať s právom poľovníctva na poľovných pozemkoch Horné Pršany, Lesníckej novej spoločnosti Horné Pršany a Urbáru Malachov, nebola preukázaná oprávnenosť disponovať s právom poľovníctva za vlastníkov zo strany spoločností Agrodubník a.s. a J.D.V. s.r.o., pri určení výmery revíru „Spoločný poľovný revír vlastníkov poľovných pozemkov Kremnička, Pršany a Malachov“ nebol úplne zistený skutkový stav, keďže bol zaevidovaný nárast poľovných pozemkov napriek rozsiahlej výstavbe v Banskej Bystrici.

11. Žalobcovia tiež poukázali na skutočnosť, že predchádzajúca zmluva o užívaní poľovného revíru Ortúty bola zaevidovaná 2. januára 2012 pod č. A/2011/1234-2 a jej platnosť bola 10 rokov. V čase evidencie Zmluvy tak bola platná a účinná predchádzajúca zmluva.

12. Ostatne žalobcovia namietali nespôsobilosť ďalšieho účastníka 4) podpísať Zmluvu. Dali do pozornosti, že podľa všeobecne dostupných informácií ešte do 20. januára 2010 bol ďalší účastník 4) na

zozname organizácií, ktoré si nespĺnili povinnosť do 31. januára 2010 uviesť stanovy do súladu s novou právnou úpravou a predložiť upravené stanovy príslušnému úradu. Nespĺnenie tejto povinnosti spôsobilo zapísanie dodatku „v likvidácii“ od 1. februára 2010 v registri poľovních organizácií a poľovnícka organizácia mohla vykonávať len úkony smerujúce k jej zániku. Túto skutočnosť žiadali žalobcovia preveriť.

13. Vo svojej replike, podanej po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby, žalobcovia rozšírili a konkretizovali svoje námietky. Namietali (i) nedostatok oprávnenia Ing. Kataríny Ivančákovej (predsedníčky Pozemkového spoločenstva Cúdenice) zastupovať pozemok vedený na LV XXXX, k. ú. J. o výmere 39.029 m², keďže tento bol oprávnený reprezentovať jeho vlastníč žalobca 3); (ii) nedostatok poverenia výboru Pozemkového spoločenstva Urbár Malachov zo dňa 9. júla 2020 pre jeho predsedu, kde bolo uvedené, že je poverený na účasť, avšak absentovalo poverenie na hlasovanie, obdobnou vadou má trpieť aj poverenie k zastupovaniu Urbáru Horné Pršany. Žalobcovia tiež namietali, že niektorí zúčastnení vlastníci nemali zodpovedajúcu výmeru poľovních pozemkov, prípadne nimi vlastnené pozemky už nie sú poľovnými pozemkami. Išlo o (i) Banskobystrický pivovar, a. s. s deklarovanou výmerou 7.669 m², pričom skutočná výmera poľovních pozemkov mala byť podľa žalobcov 5.089 m², zvyšok totiž tvorí vodná plocha; (ii) Poľnohospodárske družstvo Banská Bystrica - Podlavice s deklarovanou výmerou 34.173 m², ku ktorej však nemalo oprávnenie, keďže je len podielovým spoluvlastníkom; (iii) ŠK Kremnička s.r.o. s deklarovanou výmerou 8.375 m², z ktorej väčšinu tvoria športové areály; (iv) obec Horné Pršany s deklarovanou výmerou 33.165 m², kde však skutočná reálna výmera po oddelení intravilánu od extravilánu mala tvoriť 20.946 m²; (v) Rímskokatolícka cirkev - Farnosť Radvaň v deklarovanej výmere 276.807 m², kde lesné pozemky tvoria 118.185 m² a trvalé trávnaté porasty a ostatné pozemky tvoria 159.758 m² a (vi) Technotrade Invest spol. s r.o. s deklarovanou výmerou 59.544 m², pričom po oddelení intravilánu od extravilánu je reálna výmera 38.818,8 m².

14. Správny súd rozsudkom č. k. 76 S 55/2021-282 zo dňa 24. novembra 2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) správnu žalobu žalobcov zamietol.

15. K prvej námietke žalobcov, že notárska zápisnica bola vyhotovená s odstupom 5 mesiacov od uskutočnenia zhromaždenia správny súd uviedol, že tejto námietke chýba skutková a právna argumentácia, na to, aby mala dopad na zákonnosť opatrenia žalovaného. Dal do pozornosti, že z notárskej zápisnice je zrejmé, že bola vyhotovená dňa 14. decembra 2020 a osvedčuje priebeh zhromaždenia vlastníkov zo dňa 30. júla 2020. Vyhotovenie notárskej zápisnice s časovým odstupom od momentu, kedy došlo k osvedčovanej skutočnosti, samo o sebe (bez ďalšieho) nemá podľa názoru správneho súdu vplyv na platnosť priebehu zhromaždenia a prijatých uznesení.

16. Správny súd ďalej uviedol, že pre meritum veci bolo podstatné zodpovedanie otázky, či existoval poľovný revír Ortúty v čase konania zhromaždenia vlastníkov a zaevidovania Zmluvy, pričom zdôraznil, že nie je v jeho kompetencii preskúmavať zákonnosť rozhodnutia o uznaní poľovného revíru Ortúty, rozhodnutia o spoločnom revíre a ani zrušujúceho rozhodnutia. Žalovaný v predmetnej veci nerozhodoval o znovuobnovení poľovného revíru Ortúty. Podľa názoru správneho súdu vychádzal žalovaný z logickej konštrukcie, že právoplatnosťou zrušujúceho rozhodnutia, ktorým došlo k zrušeniu rozhodnutia o spoločnom revíre (ktoré vo výroku konštatovalo stratu platnosti a účinnosti rozhodnutia o uznaní poľovného revíru Ortúty), sa obnovili účinky pôvodného rozhodnutia o uznaní poľovného revíru Ortúty. Správny súd dospel k názoru, že zrušenie rozhodnutia o spoločnom revíre má také právne účinky, že sa naň hľadí ako keby vôbec nebolo vydané. Ak teda zrušené rozhodnutie malo za účinok stratu účinnosti a platnosti iného rozhodnutia, ruší sa aj tento účinok na predchádzajúce rozhodnutie a obnovujú sa účinky tohto prvotne zrušeného rozhodnutia. V predmetnej veci nešlo o spor ohľadom ochrany dobromyseľne nadobudnutých práv.

17. K argumentácii žalobcov protestom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorý viedol k zrušujúcemu rozhodnutiu - k zrušeniu rozhodnutia o spoločnom revíre, správny súd uviedol, že nie je zrejmé, aké právne a skutkové prepojenie by mal mať tento protest na prejednávajúcu vec, a prečo by mal zakladať nezákonnosť opatrenia žalovaného.

18. K predchádzajúcej zmluve o užívaní poľovného revíru Ortúty zaevidovanej dňa 2. januára 2012 správny súd uviedol, že táto bola výsledkom zhromaždenia vlastníkov konaného dňa 4. januára 2011 a na základe žaloby nie je zrejmý jej súvis so zhromaždením konaným dňa 30. júla 2020, ktorého výsledok sa premietol do opatrenia žalovaného. Okrem toho zmluva zaevidovaná dňa 2. januára 2012 bola vyradená z evidencie k 14. aprílu 2021 (čo vyplýva z administratívneho spisu - prípis Okresného úradu Banská Bystrica č. OU-BB-PLO2-2021/011949-2 zo dňa 21. apríla 2021). V čase vydania opatrenia žalovaného a zaevidovania Zmluvy tak nedošlo k situácii, že by boli zaevidované dve zmluvy.

19. Nezákonnosť opatrenia žalovaného podľa názoru správneho súdu nezakladá ani to, že žalovaný nedisponoval kompletným spisom k rozhodnutiu o uznaní poľovného revíru Ortúty z 1995. Neexistencia kompletného spisu nemá za následok neexistenciu či stratu účinkov rozhodnutia o uznaní poľovného revíru Ortúty, v ktorom je vymedzený poľovný revír a z ktorého žalovaný vychádzal.

20. Pokiaľ žalobcovia v správnej žalobe namietali nárast nepoľovných pozemkov v poľovnom revíre Ortúty, táto námietka bola podľa správneho súdu nekonkrétne. Ide o námietku bez dôkazov, bez konkretizácie pozemkov či realizovanej výstavby. Správny súd uznal, že v porovnaní s rokom 1995 mohlo dôjsť k zmene hraníc a k zmene výmery poľovného revíru Ortúty, avšak žalobcovia toto nepreukázali, nevzniesli konkrétne námietky a nepopísali ich vplyv na zákonnosť preskúmaného opatrenia žalovaného vo vzťahu k podmienkam uvedeným v § 16 zákona o poľovníctve. Obdobne námietka nezákonnosti poverení bola nekonkrétne, keďže žalobcovia neuviedli, ktoré splnomocnenia mali byť chybné a prečo. Ak v tomto smere navrhovali žalobcovia vyžiadať si všetky dokumenty preukazujúce oprávnenosť nakladania s poľovnými pozemkami, správny súd dodal, že rozsah a obsah súdneho prieskumu určuje žalobca v správnej žalobe svojou argumentáciou. V tejto veci žalobcovia uviedli len všeobecnú polemiku o nedostatočnosti poverení (bez ďalšieho), bez ich vymedzenia, bez vymedzenia nedostatkov, dopadov na evidenčný proces a opatrenie žalovaného. Bolo úlohou žalobcov svoje tvrdenia preukázať, nie úlohou správneho súdu vykonávať neurčité dokazovanie nad rámec žalobných bodov.

21. Správny súd dodal, že svoju argumentáciu žalobcovia v podstatnej miere dopĺňali a rozširovali vo svojej replike. Tu dal do pozornosti, že správne súdne konanie sa spravuje koncentračnou zásadou. Rozšíriť a doplniť žalobu tak možno len v lehote na podanie správnej žaloby (§ 183 v spojení s § 181 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov; ďalej len „SSP“). Námietky a argumentáciu uvedenú v replike žalobcov preto správny súd vyhodnotil ako rozširovanie a dopĺňanie žalobných bodov po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby, na ktoré nemožno prihliadať.

22. V námietke týkajúcej sa ďalšieho účastníka 4) žalobcovia žiadali od správneho súdu aby overil, či si tento subjekt splnil svoju povinnosť doplniť stanov y a či nie je v likvidácii. Takýto návrh na vykonanie dokazovania považoval správny súd za nedostatočne vymedzený. Dal do pozornosti, že údaj o tom, či je ďalší účastník 4) v likvidácii alebo nie, je známy z verejne prístupných registrov. Informácia zo stránky Ministerstva pôdohospodárstva a regionálneho rozvoja SR predložená žalobcami je datovaná z 15. januára 2010, teda v čase, keď ďalšiemu účastníkovi 4) ešte plynula lehota na zosúladenie stanov. Súčasťou administratívneho spisu sú navyše listiny, z ktorých vyplýva, že tieto stanov y boli ďalším účastníkom 4) doplnené.

III. Kasačná sťažnosť a priebeh konania na kasačnom súde

23. Proti napadnutému rozsudku správneho súdu podali žalobcovia - sťažovatelia kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) SSP. Žiadali zmeniť napadnutý rozsudok tak, že bude zrušené opatrenie žalovaného a vec mu bude vrátená na ďalšie konanie, alternatívne navrhovali zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť správne mu súdu na ďalšie konanie.

24. Sťažovatelia v podstatnom zopakovali svoju argumentáciu o zániku poľovného revíru Ortúty v dôsledku zrušenia (straty účinkov) rozhodnutia o uznaní poľovného revíru Ortúty (bod 6 tohto rozsudku). S odkazom na názory právnej doktríny a rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Sžk 45/2020 zo dňa 26. augusta 2022 sťažovatelia tvrdia, že zrušujúce rozhodnutie nemá účinky ex tunc, ako nesprávne argumentuje správny súd, ale ex nunc.

25. Sťažovatelia sa nestotožnili ani s vyhodnotením ich námietky týkajúcej sa neexistencie spisu k rozhodnutiu o uznaní poľovného revíru Ortúty z roku 1995. Poukázali na skutočnosť, že žalovaný má povinnosť náležite zistiť skutkový stav. Podľa názoru sťažovateľov žalovaný potreboval pre preskúmanie otázky, ktoré subjekty zmluvu uzatvorili (a ich oprávnenia), disponovať úplným spisom k rozhodnutiu o uznaní poľovného revíru Ortúty. Je tomu tak preto, že jeho príloha vo formáte A4 z roku 1985 neumožňuje dostatočne rozpoznať hranice revíru Ortúty, ktoré možno identifikovať len z katastrálnej mapy. Toto však žalovaný vykonať nemohol s ohľadom na rýchlosť zaevidovania zmluvy.

26. Podľa názoru sťažovateľov, s odkazom na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 721/2016, mal správny súd ex offio skúmať, či subjekty, ktoré uzatvorili Zmluvu, mali na uzavretie Zmluvy oprávnenie a v tejto súvislosti mal aj vykonať návrhy sťažovateľov na vykonanie dokazovania - vyžiadanie si dokumentov preukazujúcich oprávnenosť nakladania s poľovnými pozemkami. Rovnako mal správny súd preskúmať aj argumentáciu sťažovateľov ohľadom toho, že vlastníci hlasujúci na zhromaždení boli vlastníkami pozemkov, ktoré už nie sú poľovnou plochou, ale sú zastavané. V tomto smere mal správny súd podľa názoru sťažovateľov prihliadnuť aj na dôkazy predložené sťažovateľmi v replike.

27. Poukázali tiež na skutočnosť, že tvrdenie žalovaného, že došlo k vyradeniu predchádzajúcej zmluvy, bolo nepreukázané. Navyše je nepochybné, že k dátumu vyradenia zmluvy (14.04.2021) bola stará zmluva ešte platná, čo tvorilo prekážku zaevidovania Zmluvy. Sťažovatelia zotrvali aj na svojej argumentácii ohľadom (ne)oprávnenosti ďalšieho účastníka 4) na uzavretie Zmluvy (bod 12 tohto rozsudku).

28. Žalovaný vo svojom vyjadrení zopakoval argumentáciu uvedenú aj v správnom súdnom konaní, zastával názor, že kasačná sťažnosť v celom rozsahu nie je dôvodná, akcentoval zákonnosť napadnutého rozsudku a kasačnú sťažnosť sťažovateľov navrhol zamietnuť.

IV. Posúdenie kasačného súdu

29. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľov bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenými osobami (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k názoru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

30. Kasačný súd bol v predmetnej veci sťažovateľmi vyzvaný, aby posúdil právne otázky (i) či poľovný revír Ortúty zanikol a v dôsledku toho k nemu nebolo možné zaevidovať Zmluvu, (ii) či bol správny súd povinný preskúmať ex offa otázku oprávnenosti jednotlivých subjektov hlasovať na zhromaždení a počet hlasov, ktorými disponovali podľa rozlohy poľovných pozemkov v poľovnom revíre Ortúty a či mal v tomto kontexte správny súd prihliadnuť aj na argumentáciu sťažovateľov vznesenú po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby, (iii) či bol v predmetnej veci nedostatočne zistený skutkový stav z dôvodu nevyžiadania spisu k rozhodnutiu o uznaní poľovného revíru Ortúty z roku 1995, (iv) či v predmetnej veci tvorila prekážku zaevidovania Zmluvy predchádzajúca zmluva, (v) či bol ďalší účastník 4) oprávneným subjektom na uzatvorenie Zmluvy.

IV.1. K (ne)existencii poľovného revíru Ortúty

31. Vo svojej prvej a nosnej sťažnostnej námietke sťažovateľa v podstatnom tvrdia, že rozhodnutie o uznaní poľovného revíru Ortúty z roku 1995 bolo zrušené rozhodnutím o spoločnom revíre zo dňa 22. septembra 2006 a tým zanikol aj poľovný revír Ortúty. Zrušenie rozhodnutia o spoločnom revíre na základe protestu prokurátora rozhodnutím zo dňa 30. augusta 2010 podľa názoru sťažovateľov neobnovilo existenciu poľovného revíru Ortúty.

32. Kasačný súd vychádzajúc z administratívneho a súdneho spisu konštatuje, že rozhodnutie o uznaní poľovného revíru Ortúty z roku 1995 ako aj rozhodnutie o spoločnom revíre zo dňa 22. septembra 2006 boli vydané za účinnosti zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení účinnom do 31. augusta 2009. Predmetný predpis neobsahoval žiadne ustanovenie týkajúce sa zániku či zrušenia revíru z dôvodu vzniku nového revíru či iným spôsobom. Vychádzajúc z povahy veci a logiky vzájomných právnych vzťahov, keď existencia poľovného revíru súvisí s voľou vlastníkov poľovných pozemkov v ňom začlenených, sa však prax ustálila v tom, že vznikom nového revíru, ku ktorému sa pripoja vlastníci poľovných pozemkov z predchádzajúceho revíru, tento predchádzajúci revír zaniká. Z tohto vychádzalo aj rozhodnutie o spoločnom revíre zo dňa 22. septembra 2006, ktoré v dôsledku vzniku nového spoločného revíru (ku ktorému sa mali pridať aj vlastníci poľovných pozemkov poľovného revíru Ortúty) formulovalo výrok: „Nadobudnutím právoplatnosti tohto rozhodnutia stráca účinnosť rozhodnutie č. 748/27/1995 zo dňa 5. septembra 1995.“

33. Zrušujúcim rozhodnutím zo dňa 30. augusta 2010 došlo k zrušeniu rozhodnutia o spoločnom revíre v plnom rozsahu, a to z dôvodu procesných pochybení a pochybení týkajúcich sa zistenia skutkového stavu - preukázanosti väčšiny hlasov vlastníkov poľovných pozemkov. K zrušeniu došlo už za účinnosti nového zákona o poľovníctve.

34. Kasačný súd sa zhoduje so sťažovateľmi v tom, že právna úprava či už predchádzajúceho alebo aktuálneho zákona o poľovníctve explicitne nepamätá na situáciu, že dôjde k zrušeniu rozhodnutia, ktoré jedným zo svojich výrokov pozbavilo účinnosti rozhodnutie o uznaní poľovného revíru. Na druhej strane sa však kasačný súd zhoduje so správnym súdom v tom, že túto situáciu nemožno vykladať tak, že poľovný revír Ortúty zanikol a aj napriek zrušujúcemu rozhodnutiu sa bez náhrady neobnovil.

35. Z logiky a vzájomnej súslednosti právnych vzťahov v posudzovanej veci aj podľa názoru kasačného súdu vyplýva (ak príslušná právna úprava neustanovuje inak), že ak stratilo platnosť rozhodnutie o uznaní poľovného revíru, ktorým došlo k zrušeniu alebo strate účinnosti iného (prvotného) rozhodnutia, obnovuje sa platnosť a účinnosť tohto iného (prvotného) rozhodnutia o uznaní poľovného revíru. Obdobne, ak príslušný nadriadený orgán v rámci mimoriadnych opravných prostriedkov konštatuje, že právny dôvod - titul zrušenia predchádzajúceho rozhodnutia bol nezákonný, a preto aj došlo k zrušeniu právneho titulu zrušenia predchádzajúceho rozhodnutia, nastolenie zákonného stavu vyžaduje práve obnovenie platnosti prechádzajúceho rozhodnutia (z dôvodu absencie dôvodu jeho zrušenia). Táto logika je pritom typická aj pre súdny prieskum mimoriadnych opravných prostriedkov (napr.

súdny prieskum zrušujúceho rozhodnutia vydaného v mimo odvolacom konaní - § 65 nasl. zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok)). Odlišný výklad by docielil absurdný stav (v rozpore s požiadavkami práva na súdnu a inú právnu ochranu čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy) - absenciu efektívneho opravného prostriedku proti rozhodnutiu, ktorým sa negatívne (zrušením právneho titulu vzniku oprávnenia) zasahuje do práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Je potrebné uviesť, že „obživenie“ zrušeného rozhodnutia je v právnom poriadku Slovenskej republiky relatívne bežným stavom (mutatis mutandis ZNSS 21/2022).

36. Aplikujúc vyššie uvedené východiská na predmetný prípad kasačný súd konštatuje, že zrušujúcim rozhodnutím zo dňa 30. augusta 2010, teda zrušením rozhodnutia o spoločnom revíre zo dňa 22. septembra 2006 (ktoré bolo právnym titulom a dôvodom zániku účinnosti rozhodnutia o uznaní poľovného revíru Ortúty z roku 1995), došlo k zániku dôvodu straty účinnosti rozhodnutia o uznaní poľovného revíru Ortúty z roku 1995, a teda aj k obnoveniu jeho účinkov.

37. Na doterajších záveroch kasačného súdu, potvrdzujúcich v podstatnom závery správneho súdu, v zásade nič nemení ani sťažovateľmi vedená teoretická a doktrinálna dišputa o účinkoch zrušujúceho rozhodnutia - či tieto vznikajú ex nunc alebo ex tunc. Totiž v prípade, ak by tieto účinky vznikali ex nunc, platia odo dňa právoplatnosti a účinnosti zrušujúceho rozhodnutia zo dňa 30. augusta 2010, ak by tieto účinky vznikali ex tunc, platili by odo dňa právoplatnosti a účinnosti rozhodnutia o spoločnom revíre zo dňa 22. septembra 2006 (hľadalo by sa teda na vec tak, ako by predmetné rozhodnutie ani nikdy nebolo vydané). Tieto úvahy majú v zásade význam pre posúdenie právnych vzťahov, ktoré vznikli a existovali vo vzťahu k poľovnému revíru Ortúty v medziobdobí - teda od 22. septembra 2006 do 30. augusta 2010. V predmetnej veci sa však zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíre Ortúty uskutočnilo dňa 30. júla 2020 a Zmluva bola podpísaná dňa 26. apríla 2021. V oboch prípadoch celkom zjavne (viac ako 10 rokov) po vydaní zrušujúceho rozhodnutia zo dňa 30. augusta 2010, teda v čase, keď už predmetné zrušujúce rozhodnutie vyvolávalo účinky (obnovenie poľovného revíru Ortúty) bez ohľadu na to, či by boli posudzované ex nunc alebo ex tunc. Sťažovatelia sa tak mýlia, pokiaľ spájajú otázku povahy účinkov zrušujúceho rozhodnutia s otázkou časového aspektu nástupu týchto účinkov. Inými slovami, skutočnosť aká je povaha účinkov zrušujúceho rozhodnutia (či sa obnovuje poľovný revír Ortúty alebo nie) nesúvisí s tým, kedy časovo tieto účinky nastúpili. Táto sťažnostná námietka tak bola nedôvodná.

IV.2. K otázke oprávnenosti jednotlivých subjektov hlasovať na zhromaždení vlastníkov a k počtu hlasov, ktorými disponovali

38. Ďalšou svojou kasačnou námietkou sťažovatelia rozporujú názor správneho súdu, že nebolo jeho povinnosťou posudzovať argumentáciu sťažovateľov uvedenú po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby v ich replike, ktorá sa týkala oprávnenosti jednotlivých subjektov hlasovať na zhromaždení vlastníkov a k počtu hlasov, ktorými podľa skutočných poľovných pozemkov disponovali. Sťažovatelia s odkazom na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 721/2016 argumentujú, že tieto okolnosti mal správny súd skúmať ex offa.

39. V súvislosti s nastolenou námietkou dáva kasačný súd do pozornosti, že rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 721/2016 zo dňa 8. marca 2017 vo svojom bode 22 a nasl. vymedzuje vo všeobecnosti proces evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru a rovnako vo všeobecnosti vymedzuje tiež úlohy príslušných orgánov v tomto procese. Predmetné rozhodnutie sa však žiadnym spôsobom netýka úlohy správneho súdu pri správnom súdnom prieskume opatrení o (ne)zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru a už vôbec z neho nemožno vyvodit', že by bol správny súd povinný ex offa skúmať akékoľvek okolnosti týkajúce sa zhromaždenia vlastníkov či samotného evidenčného úkonu.

40. Podľa § 134 ods. 1 SSP správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

41. Podľa § 134 ods. 2 SSP správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

a) rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu,

b) rozhodnutie alebo opatrenie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený,

c) ide o veci podľa § 192,

d) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. c), ak je žalobcom fyzická osoba,

e) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. d),

f) vec súvisí s ochranou práv spotrebiteľa.

42. Podľa § 183 SSP žalobca môže rozšíriť správnu žalobu alebo doplniť správnu žalobu o ďalší žalobný návrh alebo o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby.

43. Správne súdne konanie je ovládané okrem iného aj zásadou koncentrácie (§ 134 ods. 1 SSP). Správny súd vo väčšine prípadov nepodrobuje svojmu prieskumu v konaní o všeobecnej správnej žalobe celé rozhodnutie žalovaného (v rámci plnej jurisdikcie) a ani za žalobcov/sťažovateľov nevyhľadáva nezákonnosti rozhodnutia žalovaného (uvedené neplatí iba v konaniach podľa § 134 ods. 2 SSP, čo nie je prípad posudzovanej veci). Prieskum správneho súdu sa sústreďuje na rozsah a dôvody (§ 134 ods. 1 SSP), ktoré žalobcovia/sťažovatelia prezentovali vo svojej správnej žalobe, resp. ich boli spôsobilí v súdnom konaní vzniesť do uplynutia lehoty na podanie správnej žaloby (§ 183 SSP). S týmto nastavením správneho súdnictva súvisí aj povinné právne zastúpenie v správnom súdnom konaní advokátom (§ 49 ods. 1 SSP) - osobou, ktorej znalosť práva a právnych predpisov umožňuje v požadovanom rozsahu a včas identifikovať zásadné vady rozhodnutia, ktoré má posúdiť správny súd (mutatis mutandis rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10 Sžfk 67/2020 zo dňa 23. marca 2022, bod 18 a iné).

44. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky k predmetnej problematike a k otázke prípustnosti rozširovania argumentácie uvedenej v správnej žalobe po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby v rozhodnutí sp. zn. 1 Asan 2/2020 zo dňa 29. septembra 2021 uviedol:

„16. Vymedzenie žalobných bodov, z ktorých musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov žalobca (sťažovateľ) považuje napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy za nezákonné je jednou z najdôležitejších náležitostí správnej žaloby (§ 182 ods. 1 písm. e/ S.s.p.). Má zásadný význam z hľadiska žalobcu v určení, čo konkrétne bude správny súd na základe jeho žaloby preskúmavať a z hľadiska správneho súdu v tom, čím sa zaoberať má a môže a čím sa naopak zaoberať nemôže, keďže podľa § 134 ods. 1 S.s.p. je správny súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak. A teda zmyslom a účelom uvedenia žalobných bodov v správnej žalobe je jednoznačné stanovenie rámca (obsahu) požadovaného súdneho prieskumu v lehote zákonom stanovenej na podanie správnej žaloby, t.j. aké skutkové a právne otázky má správny súd posudzovať z hľadiska žalobcom tvrdenej nezákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy.

17. Obligatórnou náležitosťou správnej žaloby je teda povinnosť žalobcu tvrdiť, že rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo jeho časť odporuje konkrétnemu všeobecne záväznému právnomu predpisu, a toto svoje tvrdenie aj právne odôvodniť. Nestačí iba všeobecné tvrdenie, že zákon bol porušený, žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona. Za žalobné body nemožno považovať ani prostý výpočet ustanovení zákona, ktoré údajne žalovaný porušil, ani ich parafrázu bez akejkoľvek špecifikácie (pozri napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 8 Azs 134/2005).

18. Čo sa týka skutkových tvrdení obsiahnutých v správnej žalobe, tieto nemôžu byť iba typovou charakteristikou „obvyklých“ nezákonností, ale musia predstavovať jasne individualizovaný, od iných konkrétnych dejov či okolností jednoznačne odlišiteľný popis. Konkretizácia faktov dostatočne substancovanými žalobnými bodmi je dôležitá nielen z hľadiska správneho súdu pre vytyčenie medzí, v ktorých sa súd môže v súlade s dispozičnou zásadou a zásadou koncentrácie pohybovať, ale má zásadný význam aj pre žalovaného. Základnou procesnou zásadou totiž je rovnosť účastníkov pred súdom vyjadrovaná niekedy ako rovnosť zbraní. Každá procesná strana by mala mať primeranú možnosť uplatniť svoje argumenty za podmienok, ktoré ju citelne neznevýhodňujú v porovnaní s protistranou. Jedine tým, že strana svoj prednes dostatočne konkretizuje, umožní druhej strane k tomuto prednesu urobiť vyjadrenie. Pokiaľ je tvrdenie jednej procesnej strany nekonkrétne, nevie druhá strana, k čomu sa má vlastne vyjadriť; tým sa prirodzene znižuje aj jej možnosť náležitej procesnej obrany. Žalobca je povinný vymedziť, akých konkrétnych nezákonných krokov, postupov, úkonov, úvah, hodnotení či záverov sa mal orgán verejnej správy voči nemu dopustiť v procese vydania napadnutého rozhodnutia či priamo rozhodnutím samotným, a rovnako je povinný ozrejniť svoj právny náhľad na to, prečo sa má jednať o nezákonnosti. Ohľadom právnej argumentácie sa žalobca nemôže uspokojiť len so všeobecným odkazom na určité ustanovenia zákona bez súvislosti so skutkovými námietkami. Žalobca musí uviesť, aké aspekty dejov či okolností uvedené v rámci skutkových tvrdení považuje za základ ním tvrdenej nezákonnosti (pozri napr. rozsudok rozšíreného senátu Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 2 Azs 92/2005).

19. Na tomto mieste považuje kasačný súd za dôležité zdôrazniť, že správny súd preskúmava rozhodnutie orgánu verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (tzv. v medziach žaloby). Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je správny súd viazaný a nemôže ho prekročiť. Tu platí v správnom súdnictve koncentračná zásada, keď žalobca môže žalobné dôvody síce meniť, no rozširovať ich môže len do konca lehoty na podanie žaloby. Po uplynutí tejto lehoty už nie je možné v priebehu konania vznášať ďalšie námietky a výhrady proti žalobou napadnutému rozhodnutiu, a to ani v replike na vyjadrenie žalovaného, ani na pojednávaní. To znamená, že k žalobným bodom uplatneným

po uplynutí lehoty na podanie žaloby správny súd nemôže prihliadnuť. Taktiež súd nemôže v odôvodnení svojho rozhodnutia argumentovať dôvodom, ktorý žalobca v rámci žaloby neuplatnil (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/34/2010 z 25. novembra 2010).

20. Podľa rozsudku rozšíreného senátu Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 4 As 3/2008 z 24. augusta 2010 nie je celkom namieste, aby správny súd za žalobcu špekulatívne domýšľal ďalšie argumenty či vyberal z reality skutočnosti, ktoré žalobcu podporujú. Takýmto postupom by prestal byť nestranným rozhodcom veci, ale prebral by funkciu žalobcovho advokáta.

21. Správny súd nevyhľadáva za žalobcu konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktoré podľa § 182 ods. 1 písm. e/ S.s.p. majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia správnym súdom, ktorým je podľa § 134 ods. 1 S.s.p. viazaný. Z uvedených ustanovení vyplýva zásada iudex ne eat ultra petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorú musí správny súd zásadne aplikovať vo všetkých veciach, v ktorých preskúmava na základe podanej žaloby zákonnosť napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy.

22. Na základe uvedeného možno konštatovať, že od miery precizovania žalobných bodov závisí, akej ochrany sa žalobcovi zo strany správneho súdu dostane.

23. Kasačný súd pripomína, že správne súdne konanie je ovládané dispozičným princípom a začína výlučne na základe správnej žaloby. Dispozičný princíp obsiahnutý v § 5 ods. 5 S.s.p. sa v správnom súdnom konaní uplatňuje bezvýhradne a znamená, že konanie pred správnym súdom možno začať len na základe žaloby (návrhu), ktorou disponuje žalobca. Táto premisa sa plne uplatní aj pre prípad dispozície so žalobou (návrhom) či obmedzenia rozsahu žaloby alebo žalobných bodov, ako aj čo do rozšírenia alebo doplnenia správnej žaloby.

24. Rozšíriť alebo doplniť správnu žalobu o ďalšie žalobné návrhy alebo o ďalšie žalobné body možno len v lehote ustanovenej zákonom na podanie žaloby (§ 183 S.s.p.). V zmysle koncentračnej zásady je teda uvádzanie skutkových okolností, právneho posúdenia veci a označovanie dôkazných návrhov zo strany žalobcu v zásade obmedzené len do uplynutia lehoty na podanie žaloby. Predmet súdneho prieskumu sa tak v podstate musí vymedziť do uplynutia lehoty na podanie žaloby.“

45. Kasačný súd musí konštatovať, že v predmetnej veci nebola daná žiadna z výnimiek viazanosti správneho súdu rozsahom a dôvodmi správnej žaloby podľa § 134 ods. 2 SSP. Správny súd bol preto povinný preskúmať len tie námietky sťažovateľov, ktoré boli vymedzené riadne a včas v správnej žalobe. Nebol povinný podrobovať opatrenie žalovaného prieskumu ex offa. Preto mohol správny súd posudzovať námietky sťažovateľov týkajúce sa splnomocnení na zhromaždenie vlastníkov ako aj rozsahu a správnosti výpočtu hlasov jednotlivých vlastníkov podľa výmery ich poľovných pozemkov v poľovnom revíre Ortúty len v rozsahu uplatnenom v správnej žalobe. Na ich rozšírenie uplatnené v replike zo dňa 6. decembra 2021 nemohol prihliadať.

46. Kasačný súd sa podrobne oboznámil so súdnym spisom a argumentáciou sťažovateľov obsiahnutou v správnej žalobe, pričom musí konštatovať, v zhode so správnym súdom, že v tejto sťažovatelia vzniesli len všeobecné námietky týkajúce sa (i) nezákonnosti splnomocnení na zastupovanie vlastníkov na zhromaždení vlastníkov (bod 1 tohto rozsudku) a (ii) nárastu nepoľovných plôch. Pričom tieto námietky, tak ako boli formulované, boli aj podľa názoru kasačného súdu nedôvodné.

47. Čo sa týka námietky nezákonnosti splnomocnení kasačný súd konštatuje, že sťažovatelia v správnej žalobe nevymedzili, ktorých splnomocnení z desiatok predložených splnomocnení sa ich žalobná námietka má týkať a ani na základe akej argumentácie má ísť o nezákonné splnomocnenia.

48. Vo vzťahu k nárastu nepoľovných plôch zase sťažovatelia síce uviedli, že k tomuto malo dôjsť z dôvodu rozostavanosti Banskej Bystrice, čo má vyplývať z územného plánu mesta Banská Bystrica a má sa to týkať pozemkov „medzi Malachovkou cestou „Stupy“ a „Pršianskou terasou“, medzi „Pršianskou terasou“ smerom k časti mesta B. Bystrica - Kráľová a Pršianskou terasou“ k časti mesta B. Bystrica - Radvaň, od cesty Rakytovce - Kremnička ku rieke Hron, čoho dôkazom boli aj pozemky o výmere 20,6022 ha vo vlastníctve obchodnej spoločnosti MBB a.s. na LV č. XXXX pre k.ú. N.“ Na druhej strane však ani z tejto námietky nie je zrejmé, (i) ktorých pozemkov sa má táto námietka týkať, (ii) vo vlastníctve ktorých vlastníkov, (iii) ktorí sa mali zúčastniť na zhromaždení a pod. Pokiaľ sťažovatelia poukazovali na spoločnosť MBB a.s., táto sa podľa predloženej notárskej zápisnice zhromaždenia vlastníkov dňa 30. júla 2020 nezúčastnila, navyše sporná sťažovateľmi uvedená výmera predstavuje len 0,7518 % z celkovej rozlohy poľovného revíru Ortúty (2740,15 ha), preto spornosť výmery poľovných pozemkov predmetnej spoločnosti nemohla ovplyvniť závery zhromaždenia vlastníkov zo dňa 30. júla 2020 (bod 1 tohto rozsudku).

49. Rovnako ako správny súd aj kasačný súd konštatuje, že sťažovatelia svoju argumentáciu v podstatnom rozšírili až po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby - v replike zo dňa 6. decembra 2021. Tejto skutočnosti si boli vedomí aj samotní sťažovatelia, keď túto časť svojej repliky nazvali „ďalšie

vady.“ Až v replike upresnili, ktorých poverení/splnomocnení sa majú týkať ich výhrady, z akých dôvodov. Rovnako až v replike sťažovateľa uviedli, ktorých vlastníkov zúčastnených na zhromaždení vlastníkov zo dňa 30. júla 2020 a z akých dôvodov (tieto sa pritom netýkali nárastu rozostavanosti Banskej Bystrice a územného plánu, ako uvádzali sťažovatelia v správnej žalobe, ale iných dôvodov - rozlišovanie intravilánu a extravilánu, ihrísk, vodných plôch, lesných pozemkov od trvalých trávnatých porastov a pod.) sa má týkať úbytok poľovných pozemkov, a teda aj hlasovacích práv vlastníkov zúčastnených na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov zo dňa 30. júla 2020 (bod 13 tohto rozsudku).

50. Kasačný súd v zhode so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Asan 2/2020 zo dňa 29. septembra 2021, bod 16, 18 a 19) a s názorom správneho súdu konštatuje, že argumentácia sťažovateľov uvedená v časti „ďalšie vady“ ich repliky zo dňa 6. decembra 2021, podanej po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby, predstavuje podstatné skutkové a právne rozšírenie dôvodov správnej žaloby, na ktoré správny súd nemohol prihliadať.

51. Pre úplnosť, obiter dictum, kasačný súd dodáva, že aj keby zohľadnil rozšírenú argumentáciu uvedenú v replike sťažovateľov zo dňa 6. decembra 2021 (bod 13 tohto rozsudku), nič by to nemenilo na výsledku predmetného súdneho konania.

52. Kasačný súd vo svojej rozhodovacej činnosti už uviedol, že (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Svk 21/2022 zo dňa 26. septembra 2023, bod 45) „hoci (ne)zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru má charakter evidenčného úkonu (predmetná zmluva teda nepodlieha schváleniu správnym orgánom), zákon tento úkon správneho orgánu podmieňuje splnením viacerých podmienok. Základnou zákonnou podmienkou, vyjadrenou v § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, je požiadavka, aby zmluvu o užívaní poľovného revíru podľa § 13 ods. 1 a nasl. zákona o poľovníctve podpísal subjekt podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve na jednej strane a na druhej strane vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Aby správny orgán vykonal evidenčný úkon musí teda spoľahlivo zistiť splnenie podmienok podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, a súčasne absenciu skutočností podľa § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve.“

53. V rozhodnutí sp. zn. 4 Sžk 5/2019 zo dňa 2. júla 2020 Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (obdobne rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Sžk 15/2020 zo dňa 14. septembra 2022, sp. zn. 7 Svk 6/2021 zo dňa 19. decembra 2022, sp. zn. 6 Sžk 34/2020 zo dňa 30. marca 2022, sp. zn. 2 Sžk 21/2019 zo dňa 29. septembra 2021 ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžk 1/2018 zo dňa 28. marca 2019, sp. zn. 2 Sžk 12/2019 zo dňa 30. júna 2021 a iné) tiež uviedol:

„26. Proces evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru, ktorého účelom je priznať jej právne účinky, majúce za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností v súvislosti s užívaním poľovného revíru, je teda špecifickým administratívnym procesom, ktorý vzhľadom na jeho uvedený účel musí tiež korešpondovať a napĺňať ústavný účel zákonnosti vyjadrený v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. V intenciách uvedeného tak možno konštatovať, že aj keď sa podľa § 79 ods. 2 písm. c/ zákona o poľovníctve na toto administratívne konanie nevzťahujú ustanovenia Správneho poriadku, aj napriek tomu ide o správny proces, pretože sa uskutočňuje pred správnym orgánom, a teda aj v tomto procese, v záujme zachovania princípu zákonnosti, musia byť dodržané jeho limity proklamované v § 3 Správneho poriadku (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 721/2016-39 z 08.03.2017)

27. V nadväznosti na uvedené, ako aj vzhľadom na § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve možno konštatovať, že činnosť správneho orgánu (okresný úrad) disponujúceho zákonným oprávnením vykonávať evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru nie je iba automatická, majúca formálne technický charakter. Správny orgán predloženú zmluvu zaeviduje až po preskúmaní podmienok jednak hmotnoprávných, ako aj procesnoprávných podľa zákona o poľovníctve, v nadväznosti na príslušné hmotnoprávne podmienky podľa Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o uzatváranie takýchto zmlúv účastníkmi právneho úkonu.

28. Okresný úrad je v konaní o evidencii predloženej zmluvy o užívaní poľovného revíru povinný skúmať, či o využití práva poľovníctva v poľovnom revíre rozhodol vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5 zákona o poľovníctve (§ 11 ods. 1 zákona o poľovníctve), či zmluva o užívaní poľovného revíru bola uzavretá medzi vlastníkom poľovného revíru resp. vlastními spoločného poľovného revíru a oprávnenou osobou podľa § 13 ods. 1 písm. a/ až d/ zákona o poľovníctve, či obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 14 zákona o poľovníctve) a či ju podpísali vlastníci poľovných pozemkov, vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov

z výmery poľovného revíru (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve) resp. prostredníctvom zástupcov, splnomocnených na uzavretie zmluvy na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov podľa § 5 zákona o poľovníctve. V konaní je taktiež potrebné písomným splnomocnením vlastníka preukázať, kto za konkrétneho vlastníka konal a v akom rozsahu a kedy bola plná moc udelená. Žiadosť o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru obsahuje ako povinnú prílohu notársku zápisnicu osvedčujúcu priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve), pričom táto notárska zápisnica musí obsahovať prílohu, ktorou je listina prítomných s náležitosťami uvedenými v § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve. Je úlohou žalovaného ako správneho orgánu zhromaždiť podklady, z ktorých vyplynie, či boli zákonné podmienky pre evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru splnené (pozri napr. rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sžo/72/2014 zo 06.10.2015, sp.zn. 3Sžk/15/2017 z 21.03.2018, sp.zn. 7Sžo/66/2016 z 25.04.2018).“

54. Zhrňujúco tak možno konštatovať, že (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10 Sžk 27/2021 zo dňa 31. mája 2023, bod 24):

„Pokiaľ pri evidenčnom úkone správny orgán musí náležite zistiť, či zmluvu o užívaní poľovného revíru podpísali vlastníci najmenej nadpolovičnej väčšiny poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru, musí overiť tiež, či sa tak stalo postupom podľa § 5 zákona o poľovníctve (§ 16 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 1 zákona o poľovníctve), a teda (i) či sa tak stalo na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov predmetného revíru (§ 5 ods. 1 zákona o poľovníctve), (ii) či toto zhromaždenie bolo náležite zvolané (§ 5 ods. 2 zákona o poľovníctve), (iii) či na zhromaždení vlastníkov rozhodla nadpolovičná väčšina (§ 5 ods. 4, 5 a 6 zákona o poľovníctve) a (iv) či bola zmluva podpísaná splnomocnencami vlastníkov, ktorí boli zvolení na zhromaždení, v určenom rozsahu zastupovania (§ 5 ods. 7 zákona o poľovníctve).“

55. Kasačný súd však na druhej strane tiež zdôraznil, že nie každá nezákonnosť týkajúca sa uskutočneného zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov má za dôsledok nezákonnosť opatrenia o zaevidovaní zmluvy. Totiž (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Svk 21/2022 zo dňa 26. septembra 2023, bod 52) „právomoc sťažovateľa skúmať okolnosti týkajúce sa zvolania zhromaždenia vlastníkov bez ďalšieho neznamena, že zistené okolnosti a potenciálne nezákonnosti procesu zvolania zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov sú vždy aj zákonným dôvodom pre odmietnutie evidencie zmluvy o postúpení užívania poľovných pozemkov. Podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve je jednou z podmienok evidencie zmluvy skutočnosť, či zmluvu podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Správny orgán v konaní o evidenciu zmluvy tak musí vždy hodnotiť, či ním zistené skutočnosti a vady týkajúce sa procesného postupu zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 5 zákona o poľovníctve aspoň v potenciálnej rovine môžu spochybniť skutočnú vôľu vlastníkov vlastníacich najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru podpísať zmluvu o užívaní poľovného revíru podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve (mutatis mutandis rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Sžk 15/2020 zo dňa 14. septembra 2022, body 44 a 51).“

56. V tejto súvislosti kasačný súd konštatuje, že výhrada sťažovateľov týkajúca sa nedostatku oprávnenia k LV č. XXXX, k. ú. J. sa týka poľovných pozemkov len vo výmere 0,1424 % z celkovej výmery poľovných pozemkov poľovného revíru Ortúty (2.740,15 ha), výhrada týkajúca sa poľovných pozemkov Banskobystrického pivovaru, a.s. sa týka len 0,0279 % z celkovej výmery poľovného revíru, výhrada týkajúca sa Poľnohospodárskeho družstva Banská Bystrica - Podlavice sa týka len 0,1247 % z celkovej výmery poľovného revíru, v prípade ŠK Kremnička s.r.o. sa výhrada týka 0,0305 % z celkovej výmery poľovného revíru, výhrada týkajúca sa Rímskokatolíckej cirkvi - Farnosť Radvaň sa týka 1,01 % z celkovej výmery poľovného revíru, vo vzťahu k obci Horné Pršany sťažovatelia rozporujú len pozemky vo výmere 0,0445 % z celkovej výmery poľovného revíru a v prípade spoločnosti Technotrade Invest spol. s.r.o. rozporujú len pozemky vo výmere 0,0756 % z celkovej výmery poľovného revíru. Tieto výhrady teda predstavujú výhrady celkovo len k 1,4556 % výmery poľovných pozemkov z celkovej rozlohy poľovného revíru Ortúty, pričom na zhromaždení vlastníkov sa zúčastnilo 56,89 % vlastníkov poľovných pozemkov z celkovej výmery poľovného revíru Ortúty a za hlasovalo 55,76 % vlastníkov poľovných pozemkov z celkovej výmery poľovného revíru Ortúty (bod 4 tohto rozsudku). Aj v prípade, ak by tieto výhrady sťažovateľov boli dôvodné (čo však kasačný súd neskúmal), nespochybňujú skutočnú vôľu vlastníkov vlastníacich najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru podpísať zmluvu o užívaní poľovného revíru podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, teda by ani nemohli byť dôvodom pre nezaevidovanie Zmluvy (podrobne bod 51 tohto rozsudku).

57. Pokiaľ ide o Rímskokatolícku cirkev - Farnosť Radvaň, sťažovatelia ani v replike neuvádzajú, aký rozsah/výmeru poľovných pozemkov vlastne rozporujú. Ak poukazujú na skutočnosť, že na LV č. XXXX, k. ú. N. nie sú vedené len lesné pozemky, ale aj trvalé trávnaté porasty či ostatné pozemky, kasačný súd

dodáva, že trvalé trávnaté porasty či ostatné pozemky nie sú bez ďalšieho nepoľovnou plochou podľa § 2 písm. f) zákona o poľovníctve, pokiaľ svojím charakterom nespĺňajú povahu výnimiek v predmetnom ustanovení uvedených. V tomto smere však sťažovatelia neargumentovali. Inými slovami, aj trvalé trávnaté porasty a ostatné pozemky môžu byť poľovnými plochami. Ak by kasačný súd prijal argument sťažovateľov, že nepoľovnými pozemkami sú všetky pozemky zapísané na LV č. XXXX, k. ú. N., ktoré sú v intraviláne, táto výhrada sa týka „len“ cca 16.062 m² - 1,60 ha, čo predstavuje 0,0583 % z celkovej rozlohy poľovného revíru Ortúty a zvyšná časť poľovných pozemkov a súvisiacich hlasovacích práv Rímskokatolíckej cirkvi - Farnosti Radvaň by zostala nesporná (0,9517 % z celkovej výmery poľovných pozemkov).

58. Kasačnému súdu ani nie je zrejmé, ako by mala skutočnosť, že Rímskokatolícka cirkev - Farnosť Radvaň prenajala svoje pozemky rôznym subjektom, ovplyvniť charakter týchto pozemkov ako poľovných pozemkov (§ 2 písm. o) a f) zákona o poľovníctve) či spôsobilosť vlastníka poľovných pozemkov hlasovať na zhromaždení vlastníkov (§ 5 ods. 1 a 6 v spojení s § 11 ods. 1 zákona o poľovníctve).

59. Z doteraz uvedeného vyplýva, že výhrady sťažovateľov vo vzťahu k nárastu nepoľovných pozemkov v poľovnom revíre Ortúty, ktoré uviedli v replike, by aj pri ich prípustnosti boli v prevažnej väčšine marginálne, nespôsobilé ovplyvniť výsledok hlasovania zhromaždenia vlastníkov zo dňa 30. júla 2020.

60. Z pohľadu kasačného súdu tak mohli byť v predmetnej veci relevantné (z pohľadu výsledku hlasovania) len výhrady týkajúce sa nedostatku poverenia na hlasovanie za urbár Malachov (obdobne urbár Horné Pršany), keďže podiel tejto výmery je 7,82 % s výmerou 214,3487 ha (v prípade urbáru Horné Pršany je to 3,405 % s výmerou 93,302 ha). Avšak aj tieto by boli nedôvodné.

61. Prihliadajúc na skutočnosť, že (i) vo verejnej vyhláške - pozvánke na zhromaždenie vlastníkov na deň 30. júla 2020 bol uvedený program zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov - rozhodovanie o užívaní spoločného revíru Ortúty, (ii) na otvorenie a uznášaniaschopnosť zhromaždenia vlastníkov je potrebná rovnaká väčšina počítaná z celkovej výmery poľovných pozemkov poľovného revíru ako na prijatie rozhodnutí na ňom (§ 5 ods. 4 v spojení s § 11 ods. 1 zákona o poľovníctve), (iii) bez hlasovania o programe by zhromaždenie vlastníkov ani nemohlo prebiehať a účasť na ňom by bola bezvýznamná a (iv) na skutočnosť, že žiadny z označených subjektov a ani ich predstavitel'ov (urbár Malachov či urbár Horné Pršany) nenamietal zákonnosť rozhodnutí prijatých na zhromaždení vlastníkov uskutočnenom dňa 30. júla 2020 z dôvodu prekročenia obmedzeného rámca poverenia, kasačný súd nepovažoval formálnu výhradu sťažovateľov, že poverenie znejúce na zúčastnenie sa na zhromaždení vlastníkov nie je poverením na hlasovanie, za dôvodnú.

62. Zhromaždenie vlastníkov podľa § 5 ods. 4 v spojení s § 11 ods. 1 zákona o poľovníctve má povahu osobitného zhromaždenia, v rámci ktorého samotná účasť bez možnosti hlasovať nedáva žiadny právny či faktický zmysel a význam. Nemožno preto predpokladať, že ak príslušný vlastník (jeho orgán) poveril zástupcu (predsedu urbáru) na zúčastnenie sa na zhromaždení vlastníkov podľa § 5 ods. 4 v spojení s § 11 ods. 1 zákona o poľovníctve, ktorého bol predmetný vlastník súčasne aj zvolávateľom podľa udeleného poverenia a na ktorom malo podľa programu obsiahnutého v pozvánke dôjsť práve k rozhodovaniu o Zmluve, nemal tým na mysli aj hlasovanie na tomto zhromaždení.

63. Kasačný súd preto konštatuje, že aj tieto námietky sťažovateľov by boli v prípade ich prípustnosti nedôvodné.

IV.3. K nedostatočne zistenému skutkovému stavu z dôvodu absencie spisu k rozhodnutiu o uznaní poľovného revíru Ortúty

64. Pokiaľ sťažovatelia v rámci celého procesu (tak v správnej žalobe ako aj v kasačnej sťažnosti) namietajú, že žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav, ak si nezabezpečil kompletnú spisovú dokumentáciu týkajúcu sa rozhodnutia o uznaní poľovného revíru Ortúty a nemohol teda preskúmať, či tie subjekty, ktoré hlasovali, boli skutočne vlastníkami poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Ortúty a boli oprávnené hlasovať, kasačný súd sa s touto argumentáciou (obdobne ako správny súd) nestotožnil.

65. Kasačný súd konštatuje, že súčasťou administratívneho spisu je rozhodnutie Lesného úradu Banská Bystrica č. Poľov: 748/27/1995 zo dňa 5. septembra 1995, ktorým bol uznaný a vymedzený poľovný revír Ortúty. Toto rozhodnutie obsahuje slovný popis hraníc poľovného revíru Ortúty. Neoddeliteľnou súčasťou tohto rozhodnutia je aj grafická príloha obsahujúca vyznačenie hraníc predmetného poľovného revíru. Osobitne je potrebné dať do pozornosti, že žalovaný mal k dispozícii aj verejne dostupné registre - (i) informačný systém poľovníctva prevádzkovaný Národným lesníckym centrom, Ústavom lesných zdrojov a informatiky, ktorý obsahuje elektronické vyznačenie jednotlivých revírov na mape Slovenskej republiky (<https://gis.nlcsk.org/islhp/mapa>) a (ii) aj elektronické údaje katastra nehnuteľností obsiahnuté mimo iného v mapovom klientovi ZBGIS (<https://zbgis.skgeodesy.sk/mkzbgis/>

sk/kataster?pos=48.061939,17.371187,8). Rovnako mal žalovaný k dispozícii dokumenty pripojené k notárskej zápisnici a zoznam - prehľad vlastníkov poľovných pozemkov PR Ortúty v členení po jednotlivých katastrálnych územiach. Všetky tieto informácie a informačné systémy umožňujú jednoduché porovnanie grafického znázornenia poľovného revíru Ortúty s aktuálnym stavom katastra nehnuteľností a tým pádom aj overenie oprávnenosti a rozsahu hlasovacích práv vlastníkov poľovných pozemkov zúčastnených na zhromaždení vlastníkov dňa 30. júla 2020.

66. Už z doteraz uvedeného je zrejmé, že aj pri absencii, resp. nevyžiadaní kompletného administratívneho spisu k rozhodnutiu o uznaní poľovného revíru Ortúty z roku 1995 mal žalovaný dostatok informácií na to, aby posúdil oprávnenosť a hlasovacie práva vlastníkov poľovných pozemkov zúčastnených na zhromaždení dňa 30. júla 2020. Tento spisový materiál preto nebolo potrebné vyžiadať tak v administratívnom konaní ako ani v správnom súdnom konaní. Sťažovateľmi namietané nedostatočné zistenie skutkového stavu zo strany žalovaného tak zostalo len v hypotetickej, nepreukázanej rovine. Kasačný súd preto takúto námietku nemohol uznať.

IV.4. K prekážke (ne)zaevidovanej zmluvy

67. Ďalšou námietkou sťažovateľa v podstatnom tvrdia, že žalovaný nemohol zaevidovať Zmluvu, keďže v čase zaevidovania bola v platnosti a účinnosti prechádzajúca zmluva týkajúca sa výkonu poľovníctva v revíre Ortúty.

68. Z administratívneho spisu kasačný súd zistil, že k poľovnému revíru Ortúty bola zmluva o nájme výkonu práva poľovníctva v spoločnom poľovnom revíre Ortúty v prospech ďalšieho účastníka 4), ktorá bola zaevidovaná pod č. A/2011/1234-2 zo dňa 2. januára 2012.

69. Slovenská poľovnícka komora listom zo dňa 14. aprílu 2021 oznámila ďalšiemu účastníkovi 4), že z dôvodu neuhradenia členského príspevku mu k 14. aprílu 2021 zaniklo členstvo v predmetnej komore. Túto skutočnosť ďalší účastník 4) oznámil žalovanému listom doručeným dňa 21. apríla 2021. Žalovaný preto opatrením č. OU-BB-PLO2-2021/011949-2 zo dňa 21. apríla 2021 vyradil prechádzajúcu zmluvu z evidencie k 14. aprílu 2021.

70. V administratívnom spise sa tiež nachádza rozhodnutie Slovenskej poľovníckej komory č. 4/2021 zo dňa 23. apríla 2021, ktorým bol ďalší účastník 4) s platnosťou od 23. apríla 2021 opätovne prijatý za člena Slovenskej poľovníckej komory. Dňa 26. apríla 2021 ďalší účastník 4) podpísal Zmluvu a listom z rovnakého dňa (doručený žalovanému dňa 27. apríla 2021) požiadali ďalší účastníci 1) až 3) o zaevidovanie Zmluvy, pričom tejto žiadosti vyhovel žalovaný opatrením zo dňa 10. mája 2021.

71. Podľa § 17 ods. 1 písm. g) zákona o poľovníctve zmluva zaniká g) ukončením členstva užívateľa poľovného revíru v komore.

72. Podľa § 17 ods. 3 zákona o poľovníctve okresný úrad zmluvu ku dňu jej zániku vyradí z evidencie.

73. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že z dôvodu zániku členstva ďalšieho účastníka 4) v Slovenskej poľovníckej komore zanikla prechádzajúca zmluva k poľovnému revíru Ortúty a bola aj vyradená z evidencie podľa § 17 ods. 1 písm. g) v spojení s ods. 3 zákona o poľovníctve k 14. aprílu 2021. Nová Zmluva bola uzatvorená až dňa 26. apríla 2021, keď už ďalší účastník 4) bol opätovne členom Slovenskej poľovníckej komory (bola teda uzatvorená s oprávneným subjektom) a následne bola aj Zmluva žalovaným opatrením zaevidovaná.

74. Doteraz uvedené skutočnosti (vychádzajúce z administratívneho spisu) jednoznačne preukazujú dôvodnosť vyradenia starej zmluvy z evidencie ako aj skutočnosť, že ku dňu zaevidovania Zmluvy nebola platná a účinná stará zmluva, nedošlo preto k situácii, že by k jednému revíru boli evidované 2 zmluvy o jeho užívaní. V predmetnej veci preto ani nebola daná prekážka evidencie spočívajúca v tom, že v čase evidencie Zmluvy by bola zaevidovaná prechádzajúca zmluva (§ 16 ods. 2 zákona o poľovníctve). Kasačný súd sa preto aj v tejto časti musel stotožniť s argumentáciou správneho súdu.

IV.5. K (ne)oprávnenosti ďalšieho účastníka 4) na uzatvorenie Zmluvy

75. Ostatnou sťažnostnou námietkou sťažovateľa namietali (ne)oprávnenosť ďalšieho účastníka 4) na uzatvorenie Zmluvy, a to z toho dôvodu, že si nemal splniť svoju povinnosť zosúladiť stanovky s novou právnou úpravou do 31. januára 2010, čo malo viesť k jeho zániku.

76. Podľa § 80 ods. 9 zákona o poľovníctve občianske združenie registrované na výkon práva poľovníctva podľa osobitného predpisu je poľovníckou organizáciou podľa tohto zákona.

77. Podľa § 80 ods. 12 zákona o poľovníctve poľovnícka organizácia podľa odseku 9 je povinná do 31. januára 2010 uviesť svoje stanovky do súladu s týmto zákonom a predložiť jeden ich výťažok príslušnému obvodnému lesnému úradu. Poľovnícku organizáciu, ktorá si túto povinnosť nesplní, obvodný lesný úrad zapíše v registri poľovníckych organizácií s dodatkom „v likvidácii“ k 1. februáru 2010 a poľovnícka organizácia môže vykonávať len úkony smerujúce k jej zániku. Poľovnícka organizácia je povinná do 28. februára 2010 vymenovať likvidátora a oznámiť obvodnému lesnému úradu jeho meno, priezvisko,

rodné číslo a adresu trvalého pobytu. Ak si poľovnícka organizácia túto povinnosť nesplní, príslušný obvodný lesný úrad zapíše ako likvidátora jej štatutárny orgán.

78. V súvislosti s predmetnou námietkou dáva kasačný súd do pozornosti, že v administratívnom spise sa nachádza oznámenie žalovaného č. A/2010/000220-2 zo dňa 9. marca 2010, ktorým žalovaný oznámil ďalšiemu účastníkovi 4), že mu boli predložené zosúladené a upravené stanovy ďalšieho účastníka 4) v súlade s § 80 ods. 12 zákona o poľovníctve, čo berie na vedomie a jeden rovnopis ukladá do príslušného registra. Súčasťou oznámenia bolo aj jedno vyhotovenie stanov ďalšieho účastníka 4), z ktorých je zrejme, že tieto zosúladené stanovy boli prijaté na členskej schôdzi ďalšieho účastníka 4) uskutočnenej dňa 22. januára 2010.

79. Kasačný súd tiež z verejne dostupného registra poľovníckych organizácií (§ 122 v spojení s § 452 ods. 1 SSP - <https://gis.nlcsk.org/islhp/register-polovnicke-organizacie>) zistil, že ďalší účastník 4) je evidovaný v registri poľovníckych organizácií, nemá v registri vyznačený dôvetok „v likvidácii“ a medzi účastníkmi ani nie je sporné, že v registri poľovníckych organizácií takýto dôvetok nikdy v prípade ďalšieho účastníka 4) vyznačený nebol.

80. Na základe vyššie uvedeného aj kasačný súd zastáva názor, v zhode so správnym súdom, že skutočnosti obsiahnuté v administratívnom spise a známe z verejne dostupných registrov dokazujú to, že ďalší účastník 4) si splnil svoju povinnosť podľa § 80 ods. 12 zákona o poľovníctve. Splnenie tejto povinnosti totiž už posudzoval žalovaný v roku 2010, pričom dospel k záveru, že povinnosť podľa § 80 ods. 12 zákona o poľovníctve bola zo strany ďalšieho účastníka 4) splnená (bod 77 tohto rozsudku). Nie je pritom úlohou kasačného súdu a ani správneho súdu v tomto konaní preskúmať správnosť a zákonnosť opatrenia žalovaného č. A/2010/000220-2 zo dňa 9. marca 2010.

81. Tomuto záveru nasvedčuje aj skutočnosť, že ďalší účastník 4) nemá v registri poľovníckych organizácií zapísaný dôvetok „v likvidácii“, ako to v prípade nesplnenia povinnosti predvída § 80 ods. 12 zákona o poľovníctve.

82. Pokiaľ sťažovatelia poukazovali na „Informáciu pre poľovnícke organizácie“ zo dňa 15. januára 2010 uvedenú na webovom sídle Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky (<https://www.mpsr.sk/informacia-pre-polovnicke-organizacie/152---2093/>), kasačný súd dáva do pozornosti, že ide len o všeobecné upozornenie na končiacu lehotu určenú v ustanovení § 80 ods. 12 zákona o poľovníctve. Je pravdou, že k predmetnej informácii je priložený aj zoznam poľovníckych spoločností aktuálny k 20. januáru 2010, ktoré predmetnú povinnosť v danom čase ešte nesplnili, pričom v tomto zozname je uvedený aj ďalší účastník 4). Na druhej strane však kasačný súd konštatuje, že tento zoznam nie je dôkazom o tom, že ďalší účastník 4) svoju povinnosť podľa § 80 ods. 12 zákona o poľovníctve v zákonnej lehote nesplnil. Ako už kasačný súd uviedol, v predmetnej veci je z administratívneho spisu zrejme, že k úprave stanov ďalšieho účastníka 4) došlo dňa 22. januára 2010 (bod 77 tohto rozsudku), pričom do uplynutia zákonnej lehoty - do 31. januára 2010 (§ 80 ods. 12 zákona o poľovníctve) zostával ďalšiemu účastníkovi 4) dostatok času na doručenie úpravy stanov príslušnému orgánu. Sťažovateľmi akcentovaný dôkaz preto nepreukazuje, že ďalší účastník 4) si svoju zákonnú povinnosť podľa § 80 ods. 12 zákona o poľovníctve nesplnil.

83. S ohľadom na vyššie uvedené kasačný súd konštatuje, že sťažovateľom sa nepodarilo vzniesť relevantnú (odôvodnenú - dôkazmi podporenú) pochybnosť o (ne)splnení lehoty podľa § 80 ods. 12 zákona o poľovníctve zo strany ďalšieho účastníka 4). Nepredložili ani taký dôkaz, ktorý by toto splnenie lehoty spochybňoval. Na druhej strane v administratívnom spise je obsiahnutý dôkaz o splnení predmetnej povinnosti (opatrenia žalovaného č. A/2010/000220-2 zo dňa 9. marca 2010) a ani z verejných registrov nebolo možné vyvodit' opak. Argumentácia sťažovateľov tak v tomto smere predstavuje len nepodložené špekulácie. S ohľadom na povahu špekulatívnej argumentácie sťažovateľov (bez dôkazov podporujúcich ich tvrdenia) a mieru dôkazného stavu v prospech ďalšieho účastníka 4) ani kasačný súd nepovažoval za potrebné v predmetnej veci vykonávať ďalšie dokazovanie vyžiadanim si osobitného dokladu o doručení stanov ďalšieho účastníka 4) príslušnému orgánu v roku 2010. Túto skutočnosť totiž už overoval sám žalovaný, ako príslušný orgán, keď svojím opatrením č. A/2010/000220-2 zo dňa 9. marca 2010 vzal na vedomie úpravu stanov, konštatoval ich súlad s § 80 ods. 12 zákona o poľovníctve a nekonštatoval porušenie zákonnej lehoty (nevyvodzoval následky porušenia lehoty). Aj táto kasačná námietka sťažovateľov tak nebola dôvodná.

V. Záver

84. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd uzatvára, že sa v podstatnom stotožnil so závermi správneho súdu, napadnutý rozsudok považuje za dostatočne odôvodnený, vychádzajúci zo správneho právneho posúdenia veci a súladný s ustálenou rozhodovacou činnosťou kasačného súdu. Preto kasačnú sťažnosť sťažovateľov ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

85. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a § 168 SSP, keď žalobcovia (sťažovatelia) boli v konaní pred kasačným súdom neúspešní a u žalovaného nezistil mimoriadne dôvody, pre ktoré by mu malo byť spravodlivo priznané právo na náhradu trov konania. Ďalším účastníkom konania podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP nepriznal právo náhradu trov konania, keďže im nebola súdom v kasačnom konaní uložená žiadna právne vynútiteľná povinnosť.

86. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Z logiky a vzájomnej súslednosti právnych vzťahov v zásade vyplýva (ak príslušná právna úprava neustanovuje inak), že ak stratí platnosť rozhodnutie, ktorým došlo k zrušeniu alebo strate účinnosti iného (prvotného) rozhodnutia, obnovuje sa platnosť a účinnosť tohto iného (prvotného) rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.